

اثر شوری بر خصوصیات مورفولوژیکی و فیزیولوژیکی اکوتیپ‌های مختلف گیاه توت‌روباه در مرحله جوانه‌زنی و رشد رویشی

هاجر نادعلی¹ / علی تدین² / محمدرضا تدین³

¹ دانش‌آموخته کارشناسی ارشد دانشکده کشاورزی دانشگاه شهرکرد، شهرکرد، ایران

² استادیار دانشکده کشاورزی دانشگاه شهرکرد، شهرکرد، ایران

Tadayyon.sku@gmail.com

³ استادیار دانشکده کشاورزی دانشگاه شهرکرد، شهرکرد، ایران

تاریخ پذیرش: 92/2/15

تاریخ دریافت: 91/8/5

چکیده:

به منظور ارزیابی تأثیر شوری بر جوانه‌زنی و رشد رویشی اکوتیپ‌های مختلف گیاه مرتعی توت‌روباه، دو آزمایش مجزا در شرایط آزمایشگاه و شرایط گلخانه در بهار سال 1389 انجام شد. در آزمایش اول، 6 اکوتیپ (سمیرم، فریدون‌شهر، تهران، کرسنک، دماوند و فرخشهر) و 4 سطح تنش شوری (صفر، 4، 8 و 12 دسی زیمنس بر متر از کلرید سدیم) در 3 تکرار تحت شرایط آزمایشگاهی و در آزمایش دوم 4 اکوتیپ گیاه توت‌روباه (سمیرم، فریدون‌شهر، تهران و کرسنک) و 4 سطح تنش شوری (صفر، 4، 8 و 12 دسی زیمنس بر متر از کلرید سدیم) تحت شرایط گلخانه‌ای به صورت آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی در 3 تکرار انجام شد. صفات درصد جوانه‌زنی، سرعت جوانه‌زنی، طول ریشه‌چه، طول ساقه‌چه و وزن تر گیاهچه در آزمایش اول و میزان پروتئین، پرولین، درصد کلر و سدیم اندام هوایی گیاه در آزمایش دوم اندازه‌گیری شد. نتایج به دست آمده در شرایط آزمایشگاهی نشان داد که با افزایش تنش شوری، درصد و سرعت جوانه‌زنی، طول ریشه‌چه و ساقه‌چه و وزن تر گیاهچه به صورت معنی‌داری کاهش یافت. بر اساس نتایج گلخانه‌ای، درصد پروتئین به طور معنی‌داری کاهش و درصد کلر، سدیم و غلظت پرولین به طور معنی‌داری افزایش داشتند. اکوتیپ تهران از نظر تحمل به شوری در مرحله جوانه‌زنی و گیاهچه‌ای نسبت به سایر اکوتیپ‌ها برتری نشان داد.

واژه‌های کلیدی: توت‌روباه، تنش شوری، پروتئین، پرولین.

مقدمه

توت‌روباه یک گیاه چندساله مرتعی است که بومی اروپا، غرب آسیا و شمال آفریقا می‌باشد (یودر و همکاران، 2003). این گیاه دارای ساقه برافراشته است که ارتفاع آن در آب و هوای خشک 2 سانتی‌متر و در مناطق مرطوب تا 70 سانتی‌متر می‌رسد (استی‌جان و همکاران، 2006). توت‌روباه در شرایط خشک، سرما و یخبندان تحمل زیادی دارد (باچلند و همکاران، 1997) و مقاومت آن به خشکی ناشی از ویژگی ریشه‌راست و ضخیم آن است که توانایی جذب و ذخیره‌سازی آب زیادی را فراهم می‌کند و گیاه را قادر می‌سازد با تغییر شرایط محیطی، میزان بهره‌برداری خود را از آب تغییر دهد (فریز و تایلور، 1994). گیاه توت‌روباه می‌تواند تا 20 سال در مراتع زنده بماند هرچند که دوران رشد مطلوب آن 12.7 سال است (اوگل دانیل، 2002). بذر این گیاه قادر است تا 25 سال جوانه‌زنی خود را در انبار حفظ کند. متوسط زنده ماندن جنین بذر تا 15 سال 88% و بعد از 25 سال به 83% رسیده است (استیونز، 1994).

مقاومت گیاهان به تنش‌های محیطی در مراحل مختلف چرخه زندگی متفاوت است و معمولاً در اغلب گیاهان، مرحله ابتدایی رشد به عنوان حساس‌ترین مرحله رشد تلقی می‌شود (رادوسویچ و همکاران، 1997 و اسلامی و همکاران، 2009). تحمل به شوری طی این مرحله برای استقرار گیاه مهم است، زیرا جوانه‌زنی ضعیف و رشد گیاهچه منجر به استقرار ضعیف و گاهی نابودی محصول می‌شود (سلطانی و همکاران، 2006 و ال‌کبالوی و الاروی، 2005). در مناطق خشک و نیمه‌خشک که اغلب با تنش شوری مواجه‌اند، جوانه‌زنی بذر با مشکل روبه‌رو می‌شود (اشرف و همکاران، 2008). این تنش‌ها با محدود کردن جذب آب، کاهش تجزیه مواد ذخیره‌ای بذر و اختلال در سنتز پروتئین‌های ذخیره‌ای موجب کاهش جوانه‌زنی بذور می‌شوند (اشرف و فولاد، 2005؛ رامانگوپال، 1990 و ویگت و همکاران، 2009).

شوری خاک یا آب، از جمله عوامل تنش‌زای محیطی هستند که علاوه بر اختلال و کاهش قابلیت جذب آب توسط ریشه‌ها، گیاهان را نیز از نظر تغذیه‌ای و فرآیندهای متابولیکی

دچار مشکل می‌کنند (لویت، 1980). مراحل مختلف رشد گیاه، شامل جوانه‌زنی بذر، بلوغ و رسیدگی بذر و پیری، عکس‌العمل‌های مختلفی در پاسخ به شرایط تنش شوری از خود نشان می‌دهند (پوستینی و زهتاب سلمانی، 1376 و فرانکوئیس و همکاران، 1994). حساسیت مرحله جوانه‌زنی بذر در تعیین تراکم نهایی بوته در واحد سطح اهمیت زیادی دارد و تراکم کافی بوته در واحد سطح زمانی به دست می‌آید که بذرها کاشته شده به طور کامل و با سرعت کافی جوانه زنند (باقری کاظم‌آباد و همکاران، 1367). از معیارهای مهم در انتخاب ارقام برای مقاومت به شوری، اندازه‌گیری سرعت رشد گیاه است (مانس و اسکاتمن، 1993). کاهش رشد و عملکرد گیاهان بستگی به غلظت نمک دارد. هر چه غلظت نمک در محیط بیشتر باشد، کاهش رشد گیاه محسوس‌تر است. سرعت توسعه برگ در گیاهان، تحت تأثیر میزان سدیم و کلر قرار می‌گیرد و می‌تواند شاخص مناسبی برای تعیین مقاومت به شوری باشد (بوهنرت و جنسن، 1996). با توجه به مطالب ذکر شده، لزوم انتخاب گونه‌های مقاوم به شوری برای بهره‌برداری بیشتر و نیز جلوگیری از کاهش رشد و همچنین تولید بیشتر عملکرد، امری ضروری است. در این تحقیق، با توجه به اهمیت گیاهان مرتعی و نیز با توجه به وسعت اراضی شور و روند شور شدن مراتع به بررسی اثر شوری بر مراحل اولیه رشد (مراحل جوانه‌زنی و گیاهچه) گیاه توت‌روباه¹ پرداخته شد.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی تأثیر شوری بر خصوصیات مورفولوژیک فیزیولوژیک گیاه مرتعی توت‌روباه در مرحله جوانه‌زنی و رشد رویشی، دو آزمایش مجزا به ترتیب در شرایط آزمایشگاه دانشکده کشاورزی دانشگاه شهرکرد با عرض جغرافیایی 32 درجه و 20 دقیقه شمالی و طول جغرافیایی 50 درجه و 51 دقیقه شرقی و گلخانه، تحقیقاتی چهار تخته واقع در مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی چهارمحال و بختیاری با عرض جغرافیایی " 53 ' 17 و ° 32 شمالی و طول

1. *Poterium sanguisorba*

متر از کلرید سدیم) بود. بذور در داخل گلدان کشت گردید (با قطر دهانه 25 و ارتفاع 20 سانتی متر) و هر گلدان به عنوان یک پلات آزمایشی محسوب شد. گلدان‌ها با ترکیبی از خاک مزرعه + خاک برگ + کود حیوانی + ماسه پر شد. برای دقت در آزمایش تمامی گلدان‌های پلاستیکی پر شده از خاک به طور یکسان وزن گردید که وزن آن‌ها برابر با 5 کیلو و 500 گرم بود. نمونه ترکیب خاک استفاده شده در گلدان‌ها برای تجزیه مشخصات خاک به آزمایشگاه انتقال و مورد آزمایش قرار گرفت. خصوصیات شیمیایی خاک در جدول (1) و خصوصیات فیزیکی خاک در جدول (2) اشاره شده است.

گلدان‌ها تا مرحله استقرار گیاهک‌های توت‌روباه (مرحله 2 برگی) به طور مرتب با آب معمولی آبیاری شد. پس از این مرحله و تا پایان برداشت برای اعمال تنش شوری با آب محتوی سطوح مختلف نمک آبیاری گردید. برای کشت، گلدان‌ها به خوبی ضد عفونی گردید و برای ایجاد زهکش مناسب ته گلدان سوراخ گردید، سپس هر گلدان از خاک مورد نظر پر شد و در هر گلدان 10 عدد بذر در عمق 1 سانتی متری آن کاشته شد. تعداد گیاهک‌های سبز شده پس از مرتفع شدن عوامل نامساعد، به 5 بوته در هر پلات آزمایشی تقلیل یافت. آزمایش تا زمانی که تیمار شاهد در گلخانه رشد طبیعی داشتند، ادامه یافت. در پایان، میزان پروتئین ماده خشک گیاه اندازه‌گیری شد. برای این منظور، ابتدا درصد نیتروژن خام موجود در ماده خشک گیاهان به روش کجلدال اندازه‌گیری شد، سپس برای محاسبه درصد پروتئین مقدار نیتروژن خام حاصل، در عدد 6/25 ضرب گردید (بی نام، 2008). میزان پروتئین با استفاده از روش بت و همکاران (1973) و درصد کلر (با استفاده از روش رسوب‌سنجی) و درصد سدیم گیاه (به وسیله هضم و قرائت با دستگاه فلیم فوتومتر) اندازه‌گیری شد. برای تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها از نرم‌افزارهای SAS استفاده گردید. میانگین‌های معنی‌دار شده با استفاده از آزمون حداقل اختلاف معنی‌دار (LSD) در سطح احتمال 5 درصد مقایسه شد.

جغرافیایی " 56' 55 و 50° شرقی بر روی این گیاه در تابستان سال 1389 انجام شد.

در آزمایش اول، 6 اکوتیپ¹ مختلف توت‌روباه (چادگان، فریدون‌شهر، تهران و کرسنک، البرز و فرخ‌شهر) و 4 سطح مختلف شوری (صفر، 4، 8 و 12 دسی زیمنس² بر متر از کلرید سدیم³) به صورت آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی در پتری‌دیش در سه تکرار در آزمایشگاه انجام شد. هر پتری‌دیش به عنوان یک واحد آزمایشی منظور گردید. ابتدا بذره‌های مورد نظر تمیز گردید و به ترتیب با هیپوکلریت سدیم (وایتکس 10%) و قارچ کش بنلیت 2 در هزار هر کدام 30 ثانیه ضد عفونی و بلافاصله با آب مقطر شسته شد. 25 عدد بذور توت‌روباه را روی کاغذ صافی در هر پتری‌دیش قرار داده شد و توسط محلول‌های مختلف تیمار نمک مرطوب گردید. پتری‌دیش‌ها در دمای 25 درجه سانتی‌گراد در داخل اتاقک رشد قرار داده شدند. تعداد بذره‌های سبز شده به مدت سه هفته و هر دو روز یک مرتبه شمارش گردیدند و در پایان صفات درصد و سرعت جوانه‌زنی، طول ریشه‌چه، طول ساقچه و وزن تر گیاهچه اندازه‌گیری شد. میزان درصد (فرمول 1) و سرعت جوانه‌زنی (فرمول 2) با استفاده از فرمول‌های زیر محاسبه گردید:

$$\text{فرمول (1)} \quad S = \frac{S}{T} \times 100$$

S، تعداد بذور جوانه‌زده، و T، تعداد کل بذور.

$$\text{فرمول (2)} \quad \text{سرعت جوانه‌زنی} = \frac{N_1}{D_1} + \frac{N_2}{D_2} + 0000 \frac{N_i}{D_i}$$

N_i تعداد بذور جوانه‌زده در روز D_i است.

آزمایش دوم به صورت فاکتوریل⁴، در قالب طرح کاملاً تصادفی⁵ انجام شد. فاکتور اول شامل 4 اکوتیپ گیاه توت‌روباه (سمیرم، فریدون‌شهر، تهران و کرسنک) و فاکتور دوم 4 سطح تنش شوری (صفر، 4، 8 و 12 دسی زیمنس بر

1. Ecotype
2. deciSiemens per meter (dS/m)
3. Sodium chloride
4. Factorial
5. Completely Randomized design

جدول (1): نتایج برخی خصوصیات شیمیایی خاک محل اجرای آزمایش

mg.kg-1			Meq.lit ⁻¹			%			عمق		
Zn	Mn	Cu	Fe	K	P	OC	TNV	Sp	EC (dS m ⁻¹)	pH	(cm)
8/6	2/3	1/6	60/3	293	6/7	0/91	27/3	47	0/942	7/81	0-60

جدول (2): نتایج برخی خصوصیات فیزیکی خاک محل اجرای آزمایش

بافت خاک	%			وزن مخصوص ظاهری g.cm-3	درصد وزنی PWP	درصد وزنی FC	عمق (cm)
	Sand	Silt	Clay				
Loam	23	44	31	1/29	14/78	21/2	صفر تا 60

نتایج

الف) آزمایش شوری در شرایط آزمایشگاهی

مطابق نتایج به دست آمده در جدول (3)، درصد جوانه‌زنی بذر گیاه توت‌روباه به طور معنی‌داری تحت تأثیر تیمارهای مختلف نمک کلرید سدیم قرار گرفت. درصد جوانه‌زنی بذر بین سطوح مختلف شوری در تیمارهای شاهد (عدم استفاده از نمک کلرید سدیم)، 4، 8 و 12 دسی زیمنس بر متر به طور معنی‌داری با هم متفاوت بود (شکل 1). با افزایش غلظت نمک کلرید سدیم درصد جوانه‌زنی بذر به طور محسوسی نقصان یافت. بیشترین درصد جوانه‌زنی در تیمار

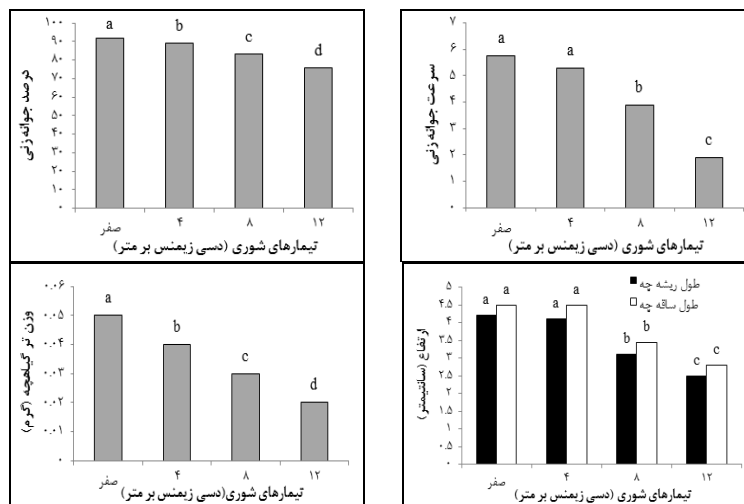
شاهد و کمترین آن در تیمار غلظت 12 دسی زیمنس بر متر بود. درصد جوانه‌زنی بذرها در بین اکوتیپ‌های مختلف نیز تفاوت آماری معنی‌داری را در سطح 1% نشان دادند (جدول 3). همان‌طور که در شکل (2) دیده می‌شود، درصد جوانه‌زنی بذر در اکوتیپ تهران و فرخشهر نسبت به سایر اکوتیپ‌ها برتری بسیار بالایی را نشان می‌دهد. بین اکوتیپ‌های تهران و فرخشهر تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد. از نظر مقدار عددی، اکوتیپ دماوند و سمیرم، کمترین درصد جوانه‌زنی را به خود اختصاص دادند.

جدول (3): نتایج تجزیه واریانس (میانگین مربعات) صفات درصد جوانه‌زنی، سرعت جوانه‌زنی، طول ریشه‌چه، طول ساقه‌چه

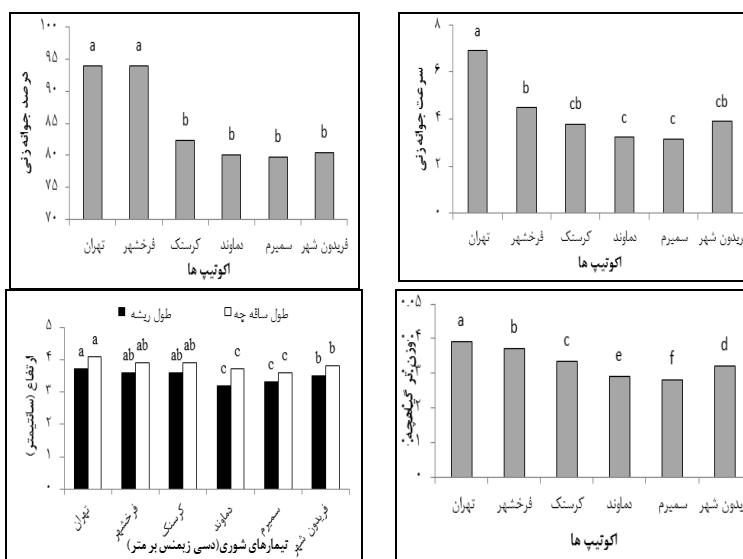
و وزن تر گیاهچه در اکوتیپ‌های گیاه توت‌روباه، تحت تیمارهای مختلف نمک کلرید سدیم

منابع تغییر	درجه آزادی	درصد جوانه‌زنی	سرعت جوانه‌زنی	طول ریشه‌چه	طول ساقه‌چه	وزن تر گیاهچه‌ها
غلظت نمک	3	822/15**	51/19**	12/02**	12/02**	0/0018**
اکوتیپ	5	615/87**	24/32**	0/39**	0/39**	0/0003**
نمک × اکوتیپ	15	15/221 ^{ns}	0/63 ^{ns}	0/28**	0/28**	0/00002 ^{ns}
خطا	48	12/00	1/97	0/022	0/034	0/0
ضریب تغییرات		4/07	33/46	4/24	4/72	4/57

* و ** بیانگر اختلاف معنی‌دار در سطح احتمال 5 و 1 درصد است. ns غیر معنی‌دار

شکل (1): مقایسه میانگین درصد جوانه‌زنی، سرعت جوانه‌زنی، طول ریشه‌چه، طول ساقه‌چه و وزن تر گیاهچه توت‌روپاه تحت تیمارهای مختلف نمک کلرید سدیم در آزمایشگاه

شکل (2): مقایسه میانگین درصد جوانه‌زنی، سرعت جوانه‌زنی، طول ریشه‌چه و ساقه‌چه و وزن تر گیاهچه در اکوتیپ‌های مختلف توت‌روپاه در آزمایشگاه

(شکل 2). از طرف دیگر، اکوتیپ‌های فرخ‌شهر، کرسنگ و فریدون‌شهر از نظر سرعت جوانه‌زنی با هم تفاوت معنی‌داری را نشان ندادند.

نتایج حاصل از آنالیز واریانس داده‌ها نشان داد که تیمار شوری بر طول ریشه‌چه و طول ساقه‌چه گیاه، تفاوت بسیار معنی‌داری دارد (جدول 3). بیشترین طول ریشه‌چه و ساقه‌چه مربوط به تیمار شاهد (عدم استفاده از نمک) و کمترین آن در تیمار شوری 12 دسی‌زیمنس بر متر مشاهده گردید. تیمارهای شاهد و 4 دسی‌زیمنس بر متر تفاوت معنی‌دار از نظر طول ساقه‌چه نشان ندادند (شکل 1). طول ریشه‌چه و

تیمارهای مختلف شوری به طور معنی‌داری بر میزان سرعت جوانه‌زنی بذر گیاه توت‌روپاه تأثیرگذار بود (جدول 3). بیشترین سرعت جوانه‌زنی بعد از تیمار شاهد، مربوط به تیمار 4 دسی‌زیمنس بر متر شوری بود و بین تیمار شاهد و تیمار شوری 4 دسی‌زیمنس بر متر نیز تفاوت معنی‌دار نبود (شکل 1). سرعت جوانه‌زنی در تیمار شاهد 66/9 درصد بیشتر از سرعت جوانه‌زنی در تیمار شوری 8 دسی‌زیمنس بر متر بود. سرعت جوانه‌زنی در اکوتیپ‌های مختلف نیز به طور معنی‌داری متفاوت بود (جدول 3). سرعت جوانه‌زنی در اکوتیپ تهران به طور معنی‌داری بیشتر از سایر اکوتیپ‌ها بود

تهران، نسبت به اکوتیپ‌های فرخشهر، کرسنگ، دماوند، سمیرم و فریدون‌شهر، به میزان 5/1، 14/10، 25/64، 28/21 و 17/95 درصد بیشتر بود. اکوتیپ سمیرم کمترین وزن گیاهیچه را به خود اختصاص داد (شکل 2).

اثر متقابل تیمارهای مختلف شوری و اکوتیپ‌ها بر طول ریشه‌چه و طول ساقه‌چه توت‌رویه تفاوت معنی‌دار را در سطح 1% نشان داد (جدول 3). روند تغییرات اثر متقابل سطوح مختلف شوری و اکوتیپ‌های مختلف بر صفات ریشه‌چه و ساقه‌چه مشابه بود (جدول 4). طویل‌ترین طول ریشه‌چه و ساقه‌چه گیاه، متعلق به تیمارهای شوری صفر و 4 دسی زیمنس بر متر و کوتاه‌ترین آن در اکوتیپ دماوند در تیمار 12 دسی زیمنس بر متر بود (جدول 4). طول ریشه‌چه در تیمار اکوتیپ دماوند × غلظت صفر تقریباً سه برابر تیمار اکوتیپ دماوند × غلظت 12 دسی زیمنس بر متر بود (جدول 4). همچنین طول ساقه‌چه در تیمار اکوتیپ دماوند × غلظت صفر تقریباً دو برابر تیمار اکوتیپ دماوند × غلظت 12 دسی زیمنس بر متر بود (جدول 4).

ساقه‌چه در اکوتیپ‌های مختلف توت‌رویه تفاوت معنی‌داری داشتند (جدول 3). بین اکوتیپ‌های مختلف، اکوتیپ تهران بیشترین و اکوتیپ‌های دماوند و سمیرم کمترین طول ریشه‌چه و ساقه‌چه را تولید کردند (شکل 2). بین اکوتیپ‌های کرسنگ و فرخشهر از لحاظ آماری، تفاوت معنی‌داری دیده نشد.

میانگین وزن تر گیاهیچه در طی این آزمایش، نیز تحت تأثیر تیمارهای مختلف شوری ناشی از کلریدسدیم قرار گرفت (جدول 3). وزن تر گیاهیچه در تیمار شاهد به طور معنی‌داری بیش از تیمارهای 4، 8 و 12 دسی زیمنس بر متر بود (شکل 1). با افزایش غلظت نمک وزن تر گیاهیچه به طور محسوسی نقصان یافت. تیمار 12 دسی زیمنس بر متر کمترین وزن تر گیاهیچه را به خود اختصاص داد (شکل 1). میزان وزن تر گیاهیچه‌ها بین اکوتیپ‌های مختلف تفاوت معنی‌داری در سطح 1 درصد نشان دادند (جدول 3). اکوتیپ تهران به طور معنی‌داری وزن تر گیاهیچه بیشتری در مقایسه با سایر اکوتیپ‌ها تولید کرد. وزن تر گیاهیچه به ترتیب در اکوتیپ

جدول (4): مقایسه میانگین اثر متقابل تیمارهای شوری و اکوتیپ‌ها بر طول ریشه‌چه و طول ساقه‌چه گیاه توت‌رویه

طول ساقه‌چه (cm)	طول ریشه‌چه (cm)	اکوتیپ	سطوح کلریدسدیم (دسی زیمنس بر متر)
4/41 ^{cd}	4/07 ^{cd}	تهران	صفر
4/51 ^{cd}	4/17 ^{cd}	فرخشهر	
4/34 ^{coe}	4/0 ^d	کرسنگ	
4/99 ^a	4/67 ^a	دماوند	
4/48 ^{cd}	4/13 ^{cd}	سمیرم	
4/71 ^{bc}	4/37 ^{bc}	فریدون‌شهر	
4/54 ^{bcd}	4/2 ^{cd}	تهران	
3/98 ^{ef}	3/64 ^{ef}	فرخشهر	
4/24 ^{oef}	3/9 ^{of}	کرسنگ	
5/11 ^a	4/77 ^a	دماوند	
4/48 ^{ca}	4/13 ^{ca}	سمیرم	
4/54 ^{oca}	4/20 ^{ca}	فریدون‌شهر	
3/71 ^g	3/37 ^{gn}	تهران	8
3/01 ^k	2/67 ^{kiiii}	فرخشهر	
3/15 ^{jk}	2/81 ^{ki}	کرسنگ	
3/42 ^{gni}	3/07 ^{nj}	دماوند	
3/64 ^{gn}	3/30 ⁿⁱ	سمیرم	
3/81 ⁱ	3/47 ^g	فریدون‌شهر	
2/84 ^k	2/49 ⁱⁱⁱⁱ	تهران	
2/77 ^k	2/43 ⁱⁱⁱ	فرخشهر	
3/02 ^{jk}	2/68 ^{kiiii}	کرسنگ	
2/28 ⁱ	1/93 ⁱⁱ	دماوند	
3/27 ⁱⁱⁱ	2/93 ^{jk}	سمیرم	
3/10 ^{jk}	2/76 ^{ki}	فریدون‌شهر	

میانگین‌های دارای حروف مشابه در تیمارهای مختلف شوری × اکوتیپ اختلاف آماری معنی‌داری در سطح 5 درصد ندارند (LSD).

ب) آزمایش شوری در شرایط گلخانه‌ای

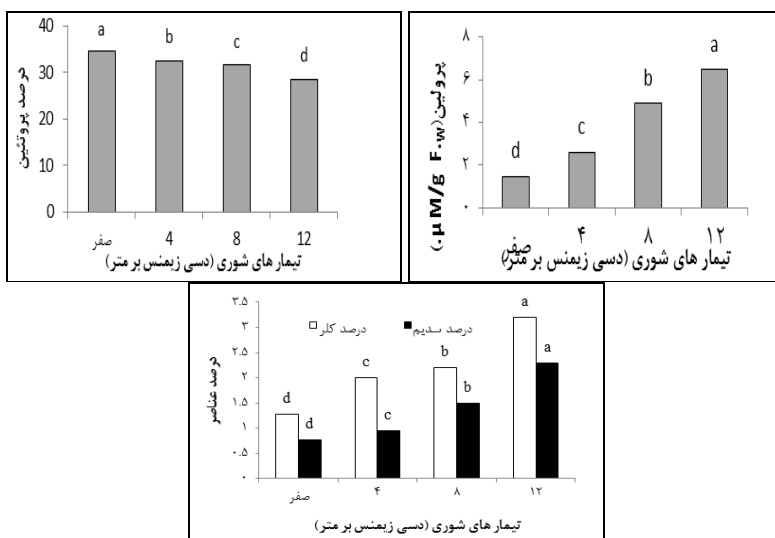
شاهد، بالاترین و درصد پروتئین در تنش شوری 12 دسی زمینس بر متر کمترین بود. بین اکوتیپ‌های مختلف گیاه توت‌روباہ تفاوت معنی‌داری از لحاظ درصد پروتئین مشاهده نگردید (جدول 4).

طبق نتایج به دست آمده از آزمایش گلخانه، درصد پروتئین گیاه به طور معنی‌داری تحت تأثیر تیمارهای مختلف شوری قرار گرفت (جدول 5). با افزایش تنش شوری، درصد پروتئین گیاه نقصان یافت (شکل 3). درصد پروتئین در تیمار

جدول (5): نتایج تجزیه واریانس (میانگین مربعات) صفات درصد پروتئین، میزان پرولین، درصد کلر و درصد سدیم در اکوتیپ‌های گیاه توت‌روباہ، تحت تیمارهای مختلف کلریدسدیم در شرایط گلخانه

منابع تغییر	درجه آزادی	پروتئین	پرولین	کلر	سدیم
غذاظت نمک	3	75/00 ^{**}	240/20 ^{**}	7/80 ^{**}	5/66 ^{**}
اکوتیپ	3	11/89 ^{ns}	1/40 ^{ns}	0/05 ^{ns}	0/03 ^{ns}
نمک × اکوتیپ	9	0/003 ^{ns}	0/13 ^{ns}	0/006 ^{ns}	0/003 ^{ns}
خطا	32	1/00	0/28	0/0077	0/0039
ضریب تغییرات		3/14	3/22	4/025	4/48

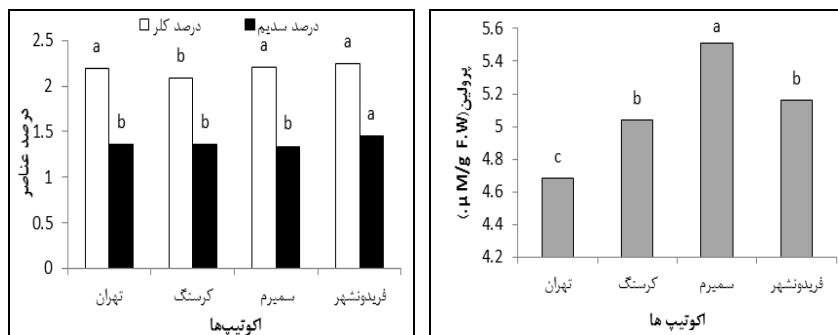
^{**} و ^{ns} بیانگر اختلاف معنی‌دار در سطح احتمال 5 و 1 درصد می‌باشد. ns غیر معنی‌دار

شکل (3): مقایسه میانگین درصد پروتئین، میزان پرولین و درصد کلر و سدیم گیاه توت‌روباہ تحت تیمارهای مختلف کلریدسدیم در گلخانه

مقدار پرولین تیمار 4 و 8 دسی زمینس بر متر در محدوده بین این حداقل و حداکثر قرار گرفت. بین اکوتیپ‌های مختلف گیاه توت‌روباہ از نظر مقدار پرولین تفاوت بسیار معنی‌دار مشاهده گردید (جدول 5). بیشترین میزان پرولین مربوط به اکوتیپ سمیرم و کمترین آن در اکوتیپ تهران بود (شکل 4).

مقدار پرولین اندازه‌گیری شده به طور معنی‌داری تحت تأثیر تیمارهای مختلف شوری قرار گرفت (جدول 5). طبق نتایج موجود در شکل (3)، با افزایش میزان تنش شوری، مقدار پرولین در گیاه توت‌روباہ افزایش یافت. بیشترین مقدار پرولین مربوط به تیمار شوری 12 دسی زمینس بر متر بوده که مقدار آن بیش از 4 برابر تیمار شاهد بدون شوری بود. میزان

شکل (4): مقایسه میانگین میزان پرویلین، درصد کلر و درصد سدیم در اکوتیپ‌های مختلف توت‌روباه در گلخانه

می‌دهد. به هر حال، نمک وارد شده به داخل بذر می‌تواند آثار سمی بر روی بافت‌ها بگذارد و از قابلیت جوانه‌زنی بذر بکاهد. در واکنش به تنش شوری، جوانه‌زنی بذر یکی از بحرانی‌ترین و حساس‌ترین مراحل رشد و نمو گیاه به شمار می‌رود. جوانه‌زنی ضعیف در خاک‌های شور، باعث استقرار ضعیف و تولید کم محصول می‌شود (انفراد و همکاران، 1382).

ریشه به دلیل ارتباط مستقیم با شوری بیشتر از سایر اندام‌ها در معرض تنش شوری است و به عنوان یک فیلتر، عبور یون‌ها را کنترل می‌کند و نسبت مطلوب بین یون‌های سدیم و پتاسیم برای فعالیت‌های سلولی را فراهم می‌سازد (کافی و همکاران، 1378). در این آزمایش، طول ساقه با افزایش تنش شوری در گیاهان مورد مطالعه کاهش یافت. از معیارهای مهم در انتخاب ارقام برای مقاومت به شوری، اندازه‌گیری میزان رشد اندام‌های هوایی می‌باشد (مانس، 1993). کاهش رشد گیاهان در اثر شوری معمولاً به دلیل تأثیر شوری بر فتوسنتز و فرآیندهای جانبی آن است که بر حسب رقم و شرایط محیطی متفاوت است. به نظر می‌رسد کاهش طول ساقه در اثر شوری به دلیل کاهش فتوسنتز باشد (بوهنرت و همکاران، 1996). در این مطالعه، کاهش وزن تر گیاهچه کاملاً مشهود است. محیط شور دارای مقادیر زیادی از یون‌هاست که باعث اختلال در متابولیسم عناصر غذایی دیگر می‌شوند. مثلاً رقابت Na^+ با K^+ و Cl^- با NO_3^- سبب اختلال در جذب این عناصر غذایی می‌شود (گورهام، 1996). یکی از شاخص‌های مؤثر در تحمل شوری، حفظ آماس سلولی است و تنظیم اسمزی در اثر جذب نمک (یون‌های نمکی) و

تغییرات درصد کلر و سدیم تحت تنش شوری روند مشابهی داشت (جدول 4). نتایج مقایسه میانگین نشان می‌دهد که با افزایش تیمار شوری، درصد کلر و سدیم افزایش یافت (شکل 3). کمترین درصد کلر و سدیم گیاه در تیمار شاهد و بیشترین آن در تیمار 12 دسی زیمنس بر متر مشاهده شد و میزان کلر در تیمار شاهد به مقدار 31/88 درصد نسبت به تیمار 12 دسی زیمنس بر متر نقصان یافت. میزان سدیم در تیمار 12 دسی زیمنس بر متر به ترتیب 66/53، 59/13 و 35/22 درصد بیش از تیمارهای شاهد، 4 و 8 دسی زیمنس بر متر بود. همان‌طور که جدول (4) نشان می‌دهد، در بین اکوتیپ‌های مختلف، درصد کلر و سدیم در سطح 1 درصد معنی‌دار گردید. بیشترین درصد کلر متعلق به اکوتیپ فریدونشهر، تهران و کمترین آن در اکوتیپ کرسنگ مشاهده گردید و بیشترین درصد سدیم استخراج شده از اکوتیپ فریدونشهر به دست آمد که نسبت به سایر اکوتیپ‌ها به طور معنی‌داری اختلاف نشان داد (شکل 4).

بحث

شوری یکی از عوامل مهمی است که تأثیر زیادی بر جوانه‌زنی بذور، استقرار آن‌ها، مقدار جذب آب و طول ریشه گیاهان دارد. کاهش درصد جوانه‌زنی بذر در گیاهان علاوه بر اثر اسمزی شوری، ناشی از اختلال در جذب عناصر غذایی در اثر سمیت ویژه یون بوده که توسط صفرنژاد (1996) و شالاهوات (1993) نیز گزارش شده است. آنگار (1999) اظهار نمود که وقتی نمک وارد بافت‌های داخلی بذر می‌شود، پتانسیل آب درون بذر را می‌کاهد و جذب آب را افزایش

NaCl بر جوانه‌زنی، سرعت جوانه‌زنی، طول ریشه‌چه و طول ساقه‌چه و وزن تر ارقام جو را بررسی و اعلام کرد که تنش شوری، باعث کاهش صفات مورد بررسی شد. در اکوتیپ‌های مختلف، روند کاهش صفات بذری متفاوت بود. به طور کلی، نتایج حاصل از آزمایش بخش آزمایشگاهی اثر تنش شوری بر اکوتیپ‌های مختلف توت‌روباه نشان داد که درصد و سرعت جوانه‌زنی طول ریشه‌چه و ساقه‌چه و وزن تر گیاه‌چه در اکوتیپ تهران در اثر افزایش غلظت NaCl در مقایسه با سایر اکوتیپ‌ها به میزان کمتری کاهش یافته است، لذا اکوتیپ مزبور تحمل شوری بیشتری نسبت به سایر اکوتیپ‌ها دارد. علاوه بر این، در بین اکوتیپ‌ها اکوتیپ سمیرم و دماوند بیشترین حساسیت نسبت به شوری را دارا بودند. نتایج متمایز بودن درصد پروتئین در تیمارهای مختلف شوری با تحقیقات رضایی و همکاران (1383) در بررسی پاسخ فیزیولوژیک گیاه پنبه به شوری‌های مختلف خاک و نیز یافته‌های جدی حسینی و همکاران (1386) در بررسی خصوصیات فیزیولوژیک ژنوتیپ‌های حساس و متحمل به شوری پنبه مطابقت دارد. متغیر بودن میزان پرولین تحت سطوح مختلف شوری با نتایج کامکار و همکاران (1387) در بررسی مکانیزم‌های مقاومت به شوری در گونه مرتعی *Atriplex verrucifera* مبنی بر افزایش پرولین با افزایش شوری مطابقت دارد. معمولاً در گیاهانی که در معرض شرایط سخت تنش خشکی و شوری قرار گرفته‌اند، پرولین جمع می‌شود، و احتمالاً تنظیم اسمزی و حفظ فعالیت‌های آنزیمی گیاه تحت تنش می‌تواند نقش داشته باشد. پرولین در تنظیم اسمزی (اونسل و همکاران، 2000) یک واکنش تطابقی به تنش شوری است که مستلزم افزایش مواد محلول در سلول است که به حفظ تورژسانس سلول و نیز حفظ باز بودن روزنه، عمل فتوسنتز و ادامه فرآیندهای رشدی گیاه در طی دوره تنش می‌گردد. سدیم موجب کاهش جذب پتاسیم و کاهش رشد و عملکرد در گیاهان می‌شود. با اینکه غلظت سدیم در برگ ممکن است برای حفظ تورژسانس گیاه مفید باشد، سدیم نمی‌تواند جانشین مناسبی برای پتاسیم محسوب شود، زیرا پتاسیم به طور اختصاصی برای سنتز پروتئین و فعالیت‌های آنزیمی ضروری است (مارشتر، 1995).

ساختن مواد آلی انجام می‌شود. گیاهان برای ساختن مواد آلی (گلاسیسین، بتائین، پرولین، مانیتول و سوربیتول) انرژی زیادی صرف می‌کنند که با صرف انرژی زیاد جهت تنظیم اسمزی، رشد اندام‌های هوایی کاهش می‌یابد (پنوئلز و همکاران، 1997).

با افزایش سطوح شوری در آزمایشگاه، کلیه شاخص‌های مورد مطالعه در توت‌روباه کاهش معنی‌داری یافتند. به عبارتی، شوری با شاخص رشد رابطه معکوس داشت. کامکار و همکاران (1378) نشان داد که در تمامی ارقام کلزای مورد مطالعه، کلیه صفات از جمله درصد جوانه‌زنی، سرعت جوانه‌زنی، طول ساقه‌چه، طول ریشه‌چه، سرعت رشد ساقه‌چه و سرعت رشد ریشه‌چه تحت تأثیر معنی‌دار سطوح شوری قرار گرفتند و افزایش شوری باعث کاهش صفات مورد اندازه‌گیری گردید. در این رابطه، وحید و همکاران (1997) اظهار داشتند که تحمل گیاه نیشکر به تنش شوری در مراحل پس از جوانه‌زنی به توانایی آن‌ها برای تجمع و ذخیره مقادیر زیاد یون‌های Na و Cl در واکوئل (به طوری که متابولیسم سلولی تحت تأثیر سمیت Na و Cl قرار نگیرد) بستگی دارد. دری و صالحی (1389) با بررسی اثر سطوح مختلف شوری از صفر تا 20 دسی زیمنس بر متر در ارقام مختلف یونجه یک‌ساله گزارش کردند که درصد جوانه‌زنی، سرعت جوانه‌زنی، نسبت طول ساقه‌چه به ریشه‌چه و نسبت وزن خشک ساقه‌چه به ریشه‌چه در سطوح مختلف شوری اختلاف معنی‌داری را نشان دادند.

نتایج فوق با یافته‌های آل ابراهیم و همکاران (1384) در بررسی تنش شوری بر جوانه‌زنی بذری گیاه دارویی آویشن (*Thymus vulgaris*) و نتایج مربوط به عکس‌العمل جوانه‌زنی بذور تحت شرایط شوری نمک طعام با یافته‌های تیموری و همکاران (1384)، بر روی آثار شوری بر جوانه‌زنی سه گونه مرتعی، آذرنیوند و همکاران (1384) بر بذور سه گونه *Seidlitzia Haloxylom aphyllum*، *rosmarinus Hammada salicorica* و عبادی و همکاران (1388) بر گیاه دارویی بابونه (*Matricaria recutita L.*) مطابقت داشت. تاج‌بخش (1378) تأثیر

نتیجه‌گیری کلی

نتایج این آزمایش نشان داد که اولاً تنش شوری کلرید سدیم تا میزان 12 میلی‌موس بر متر باعث تقلیل خصوصیات مربوط به مرحله جوانه‌زنی و مرحله رویشی در گیاه توت‌روپا شده؛ ثانیاً اکوتیپ‌های مختلف این گیاه عکس‌العمل متفاوتی به

منابع

1. آذرینوند، حسین، زندی اصفهانی، احسان، شهریاری، احسان، 1384. «اثرات تنش شوری بر جوانه‌زنی سه گونه *Seidlitziarosmarinus Haoxylonaphyllum* و *Hammadadasalicornica*». مجله بیابان، جلد 11، شماره 1، ص 187-196.
2. اسلامی، سید وحید، بهدانی، محمدعلی، علی، سمیرا، 1387. «اثر شوری بر خصوصیات جوانه‌زنی و رشد اولیه گیاهچه ارقام کلزا (*napus L. Brassica*)». مجله تنش‌های محیطی در علوم زراعی، سال اول، شماره 1، ص 39-46.
3. آل ابراهیم، محمدتقی، صباغ‌نیا، ناصر، عبادی، اصغر، محب‌الدینی، مهدی، 1384. «بررسی تنش خشکی و شوری بر روی جوانه‌زنی بذر گیاه دارویی آویشن (*Thyusvulgaris*)». مجله پژوهش در کشاورزی، جلد اول شماره 1، ص 13.
4. انفراد، اکبر، پوستینی، کاظم، مجنون حسینی، ناصر، طالعی، علیرضا، خواجه احمد عطاری، احمد علی، 1382. «واکنش‌های فیزیولوژیکی ارقام کلزا در مرحله رشد رویشی نسبت به تنش شوری». مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، جلد 7، ص 103-110.
5. باقری کاظم‌آباد، عبدالرضا، سرمدنیا، غلامحسین، حاج رسولی‌ها، شاپور، 1367. «بررسی عکس‌العمل ژنوتیپ‌های مختلف اسپرس نسبت به تنش شوری و خشکی در مرحله جوانه‌زنی». مجله علوم و صنایع کشاورزی، 2(2): 41-55.
6. پوستینی، کاظم و زهتاب سلمانی، سعید، 1376. «اثر شوری بر روی تولید و انتقال مجدد ماده خشک در دو رقم گندم». مجله علوم کشاورزی، 16: 11-29.
7. تاج‌بخش، مهدی، 1378. «تأثیر تنش شوری حاصل از کلرید سدیم بر روی غشاء سلولی و جنین در ارقام حساس و مقاوم جو». مجله علوم کشاورزی، 16: 11-29.
8. تیموری، علی، مقدم، محمدرضا، حیدری شریف‌آباد، حسین، جعفری، محمد، آذرینوند، حسین، 1384. «بررسی اثر سطوح مختلف شوری بر جوانه‌زنی سه گونه مرتعی». مجله منابع طبیعی ایران، جلد 58، شماره 3، ص 701-710.
9. جدی حسینی، سید مهدی، گالشی، سراله، سلطانی، افشین، اکرم قادری، فرشید، 1386. «بررسی خصوصیات فیزیولوژیک ژنوتیپ‌های حساس و متحمل به شوری پنبه». مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی، جلد 14، شماره 6، ص 169-177.
10. دری، محمدعلی، صالحی، معصومه، 1389. «واکنش جوانه‌زنی و رشد دانه رست چهار رقم یونجه یک‌ساله در معرض تنش کلریدسدیم». نشریه زراعت (پژوهش و سازندگی)، شماره 89، ص 62-69.
11. رضایی، محمدعلی، خاوری‌نژاد، رمضان‌علی، فهیمی، حمید، 1383. «پاسخ فیزیولوژیک گیاه پنبه به شوری‌های مختلف خاک». مجله پژوهش و سازندگی در زراعت و باغبانی، شماره 62، ص 81-89.
12. عبادی، محمدتقی، عزیزی، مجید، فرزانه، اکرم، 1388. «اثر تنش شوری بر مؤلفه‌های جوانه‌زنی چهار رقم گیاه دارویی بابونه». مجله تنش‌های محیطی در علوم کشاورزی، جلد 2، شماره 1، ص 93-98.
13. کامکار، بهنام، سلطانی، افشین، قادری، اکرم، 1387. علوم و تکنولوژی بذر، انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد، 500 ص.
14. کافی، م. م.، لاهوتی، ا.، زند، ح. شریفی، ر.، گلدانی، م.، 1378. فیزیولوژی گیاه، انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد، 456 ص.

27. Marschner, H., 1995. Mineral nutrition of higher plants. Academic press. 200-255.
28. Munns R. and Schachtman D.P., 1993. Plant responses to salinity significance in relation to time. *International Journal of Crop Science*, 1: 741-745.
29. Ogle, D.G., 2002. Small burnet, *Sanguisorba minor* Scop. [Online]. In: Plant Fact Sheet. Washington DC: U. S. Department of Agriculture Natural Resources Conservation Service (Producer). Available: <http://plants.usda.gov/java/factSheet> [2008 March 6].
30. Onsel, Y., Keles, Y., Ustum, A.S., 2000. Interactive effects of temperature and heavy stress on the growth and so biochemical compounds in wheat, *Environmental Pollution*, 107: 315-320.
31. Penuelas, J.R. Isla, I., Araus, J.L., 1997. Visible and near- infrared reflectance assessment of salinity effects on barley, *Crop Science*, 37: 198-202.
32. Radosevich, S., Holt, J., Ghersa, C., 1997. *Weed Ecology Implications for Management*. New York: Wiley.
33. Ramagopal, S., 1990. Inhibition of seed germination by salt and its subsequent effect on embryonic protein synthesis in barley. *Journal of Plant Physiology* 136: 621-625.
34. Safarnejad, A., Collin, H., Bruce, K.D., McNeillly, T., 1996. Characterization of alfalfa following in vitro selection for salt tolerance. *Euphytica*, 92: 55-61.
35. Shalhevet, J., 1993. Plant under salt and water stress. In: *Plant Adaptation to Environmental Stress* (Eds: L. Fowden, T. Mansfield, and J. Stoddard). 133-1554.
36. Soltani, A., Gholipoor, . M., Zeinali, E., 2006. Seed reserve utilization and seedling growth of wheat as affected by drought and salinity. *Environmental and Experimental Botany*, 55: 195-200.
37. St. John, L., Tilley, D.J., Ogle, D.G., 2006. Plants for solving resource problems: 'Delar' small burnet [Online]. Aberdeen ID: U.S. Department of Agriculture Natural Resources Conservation Service Aberdeen Plant Materials Center (Producer). 2 p. Available: <http://www.nrcs.usda.gov/pubs/idpmcbr6973.pdf> [2008 March 6].
38. Stevens, R., 1994. Interseeding and transplanting to enhance species composition. In: Monsen S.B.; Kitchen, S.G., 1992. compilers.
15. کامکار، بهنام، غفاری، حجت، انتصاری، محمد، 1387. «بررسی اثرات شوری و دما بر مؤلفه‌های جوانه‌زنی ارقام مختلف کلزا». *علوم کشاورزی و منابع طبیعی*، 38_27: (5)15.
16. Ashraf, M., Athar, H.R., Harris, P.J.C., Kwon, T.R., 2008. Some prospective strategies for improving crop salt tolerance. *Advances in Agronomy*, 97: 45-110.
17. Ashraf, M., Foolad, M.R., 2005. Pre-sowing seed treatment shotgun approach to improve germination, plant growth, and crop yield under saline and non-saline conditions. *Advances in Agronomy*, 88: 223-271.
18. Bate, L.S., Waldern, R.P., Dteare, I., 1973. Rapid determination of ferrprolin for water stress studies. *Plant and Soil*, 39: 205-207.
19. Bohnert, H.J. and Jensen, R.G., 1996. Metabolic engineering for increased salt tolerance the next step. *Australian Journal of Plant physiology*, 59: 661-667.
20. Buckland, S.M., Grime, J.P., Hodgson, J.G., Thompson, K., 1997. A comparison of plant responses to the extreme drought of plant density and crop duration in grain maize yield under limited water supply. *Agronomy Journal*, 10: 54-59.
21. El-Keblawy, A., Al-Rawai, A., 2005. Effects of salinity, temperature and light on germination of invasive *Prosopis juliflora*, *Journal of Arid Environments*, 61: 555-565.
22. Ferris, R. and Taylor, G. 1994. Elevated CO₂ water relations and biophysics of leaf extension in four chalk grassland herbs. *New Phytologist*, 127(2): 297-307.
23. Francois, L.E., Grieve, C.M., Maas, E.V., Lesch S.M., 1994. Time of salt stress affects growth and yield components of irrigated wheat, *Agronomy Journal*, 86: 100-107.
24. Gorham, J. 1996. Mechanisms of salt tolerance of halophytes. In: *Halophytes Ecologic Agriculture*. (Eds: R. C. Allah, C. V. Nalcolm, and A. Aamdy). 30-53. Marcel Dekker. Inc.
25. Guidelines for laboratory analysis of soil and water samples. 2008. Consulting Engineers embryos, Deputy Strategic planning and supervision of the President, Publication No. 467. pp 253-255.
26. Levitte, J., 1980. Responses of Plants to Environmental Stresses. 2nd edition. New York, Academic Press. USA Salisbury.

41. Wahid, A., Rasul, E.; Rao, A.U.R., 1997. Germination responses of sensitive and tolerance sugarcane lines to sodium chloride. *Seed Science and Technology*, 25: 467-470.
42. Yoder, C.F., Delwiche, M., Donoghue, J., 2003. The Phylogeny of Rosoideae (Rosaceae) Based on Sequences of the Internal Transcribed Spacer (ITS) of Nuclear Ribosomal DNA and the TRNL/F Region of Chloroplast DNA. *International Journal of Plant Science*. 164(2): 197-211.
- Proceedings-ecology and management of annual rangelands; 1992 May 18-22; Boise ID. Gen. Tech. Rep. INT-GTR-313. Ogden UT: U.S. Department of Agriculture Forest Service Intermountain Research Station, 300-306.
39. Ungar, L.A., 1999. Effect of salinity on seed Germination growth and ion Accumulation of *Atriplex patula* Annual of botany, 83: 604-607.
40. Voigt, E.L., Almeida, T.D., Chagas, R.M., Ponte, L.F.A., Viégas, R.A., Silveira, J.A.G., 2009. Source-sink regulation of cotyledonary reserve mobilization during cashew (*Anacardium occidentale*) seedling establishment under NaCl salinity, *Journal of Plant Physiology*, 166: 80-89.